

Rešitev zastavice v podobah v 7.–8. števil.

Roža (vrtnica) je kraljica cvetic.

Prav so jo rešili: Marjan Tratar, učenec II. razr. realke v Ljubljani; Marija in Vida Bezeljakovi v Žalni; Bertica Bezjakova, učenka IV. razr. pri Sv. Tomažu; Marija in Jakica Ganglovi v Ljubljani; Vilma Predaličeva v Metliki; Mirko Hlebec, učenec mešč. šole v Krškem; Milena in Zdenka Novakovi v Metliki; Stanko Guštin, dijak v Metliki; Franc Poljanšek v Lescah; Zdenka Serajnikova, učenka na Prihovi; Breda Hribarjeva v Metliki; Marn Nestor, dijak v Kranju; Erika Kamenškova na Dvoru; Majda, Breda in Alenčica Gabrove v Škofji Loki; Črtomir Zorec, učenec I. razr. realke v Ljubljani; Darica Sitarjeva, učenka V. razr. Lichtenturnove šole v Ljubljani; Uroš Župančič, učenec v Ratečah na Gorenjskem; Tanja in Nadežda Žerjavovi in Mica Oblakova v Ljubljani; Danica Požekova, učenka IV. razr. v Metliki; Stanko in Slavica Erzenova v Radovljici; Ciril Grile v Zapužah pri Lescah; Martina in Fran Kunaver v Selu na Gorenjskem; Franja Čagranova, učenka pri Sv. Jurju ob Ščavnici; Boris in Lija Sijančeva v Svetinjah; Maks in Štefan Mlakar na Prihovi; Milko Hmelj v Ratečah; Branko Tobias, dijak III. razr. realne gimn. v Ptuj; Mija Tobiasova, učenka v Kozjem; Lovro Rogelj in Franc Korenčan, učence III. razreda meščanske šole v Krškem; Jožica, Ela in Fanika Čončeve, učenke V. razr. v Jarenini; Davorin in Vekoslav Mordej, Dragotin in Vinko Artič pri Sv. Roku ob Sotli; Miroslav Valant, učenec IV. razr. mešč. šole, Rado Lavrič, učenec II. razr. mešč. šole, in Vladimir Trop, učenec I. razr. mešč. šole v Krškem, Olga Lavričeva, učenka III. razr. ljudske šole v Krškem; Milica Cetinska, Milič Ivnikova, učenka I. razr. mešč. šole, Angela Vahova, učenka I. razr. mešč. šole v Krškem; Leskovar Ivan, slikarski učenec v Celju, Lesjak Alojz, Fink Rudolf, Martin in Janez Razboršek in Franc Rak na Prihovi pri Konjicah; Rauterjeva Vekoslava, Stanjkova Angelica, Beričeva Marica, Hedžedova Jelislava, Lipovčeva Marica, Gorjakova Jožica, Senčarjeva Marica in Vogrinčeva Franica, učenke v Ceza-njcevh pri Ljutomeru; Zorica Severjeva, učenka, Miloš Sever, učenec v Gornji Radgoni; Branko Manfreda, učenec V. razr. v Ljubljani.

Simon Jenko.

Znameniti pesnik Simon Jenko se je rodil v ubožni vasi Podrečje. Bil je ubog na imetju, a bogat na duhu. Že ko je hodil v ljudsko šolo v Kranju, je pokazal svojo nadarjenost. Da je hodil pozneje v višje šole, se ima največ zahvaliti svojemu stricu patru Nikolaju. Ko je dovršil gimnazijske študije, bi bil rad šel s svojimi prijatelji na Dunaj. A ni imel denarnih sredstev. Nato se je vpisal v bogoslovje. Ker pa ni čutil poklica, je šel na Dunaj, kjer je poslušal pravo. Na Dunaju je živel jako siromašno. Le s poučevanjem si je zaslužil toliko, da je mogel izhajati. Z odvetnikom dr. Prevcem, ki je

bival v Kamniku in ki je bil Jenko pri njem v službi kot koncipient, se je pozneje zopet preselil v Kranj. Tu je umrl, star šele 34 let. Najbolje njegove pesmi so: „Slovenska zgodovina“, „Samo“, „Adrijansko morje“, „Najprej“, „Naše gore“, „Gori“, „Trojno gorle“, „Slika“. Jenku so izvirale pesmi iz dna srca. Pisal je le to, kar je čutilo njegovo srce, ki so ga razjedale mnoge bolesti, a najbolj bolelost zaradi njegove nesrečne domovine. Saj piše v pesmi „Slovenska zgodovina“:

Bridka žalost me prejšine,
ko se spomnim domovine,
vsemu svetu neopznan,
od nikogar spoštovane.